

CĪŅA PAR KRIEVU KULTŪRAS DĪGLI

Fundamentāla Šteintera norāde 1918. gadā,
kas pēc 100 gadiem joprojām ir aktuāla

[Pasaules politikā] toni nosaka cilvēku grupa, kura grib pārvaldīt Zemi ar kapitālistiskas saimniekošanas līdzekļiem. Tai pieder visi tie cilvēki, kurus šī grupa spēj ar ekonomiskiem līdzekļiem saistīt un organizēt. Būtiski ir tas, ka šī grupa **zina**: Krievijas teritorijā dzīvo nākotnes perspektīvā neorganizēta cilvēku kopums, kas nes sevī sociālistiskas organizācijas dīgli. Šo sociālistiskā impulsa dīgli pakļaut minētās antisociālās grupas varai ir minēto grupējumu mērķis. Šo mērķi nevarēs sasniegt, ja Viduseiropā ar sapratni tiks meklēta apvienošanās ar austrumu dīgļa impulsu. Tā kā minētā grupa ir atrodama anglo-amerikāņu pasaulē, tad šī fakta sekas izpaužas pašreizējā varas konstelācijā, kas aizklāj īstās intereses un mērķus.¹ Tā aizsedz faktu, ka tiek rosināta cīņa par krievu kultūras dīgli starp anglo-amerikāņu pluto-autokrātiem² un Viduseiropas tautām. Brīdī, kad Viduseiropā šis fakts tiks atklāts, nepatiesā konstelācija tiks aizvietota ar patieso. Tādēļ karš dažādās formās turpināsies tik ilgi, kamēr vāciskums un slāviskums atradīs viens otru kopīgā mērķī – cilvēku atbrīvošanā no Rietumu jūga.

Pastāv tikai viena alternatīva: **vai nu** cilvēki atmaskos melus, ar kuriem Rietumi ir **spiesti** manipulēt, lai īstenotu savus nodomus, un pateiks: “Anglo-amerikāņu nodomu lolotāji īsteno impulsus, kuri radušies **pirms** Franču revolūcijas, un tiecas pārņemt varu visā pasaulē ar kapitālisma līdzekļiem. Viņi izmanto revolucionāros impulsus tikai kā frāzes, lai slēptos aiz tām,”³ **vai arī** cilvēki atdos varu okultai anglo-amerikāņu grupai, kamēr no paverdzinātā vācu-slāvu reģiona par asins plūdu cenu tiks izglābts Zemes patiesais garīgais mērķis.

Redakcijas piezīme: Šī pirmo reizi pilnā apjomā publicētā R. Šteintera piezīme izgaismo veselu virkni asiņainu notikumu, kuri risinājās Eiropā 20. gadsimtā: piemēram, Rietumu inspirētā sociālistiskā eksperimenta instalācija Krievijā (1917), Vācijas un Viduseiropas sadalīšana pēc Otrā Pasaules kara, sociālistiskā eksperimenta noslēgums 1982. gadā zem Vašingtonas un Romas režijas; atkal apvienotās Vācijas iesaistīšana ES un NATO; nesens karš Balkānos un nemieri Kosovā. (Kopš 1999. gada tiem var pievienot vēl duci šo pašu spēku izraisītu karu, politiskus pučus, nevēlamu līderu un žurnālistu noslepkavošanu utt. J.D.) Visus šos notikumus nevar izprast, ja neņem vērā, ka zināmās Rietumu aprindās darbojas gadsimtiem uz priekšu plānota okulti politiska stratēģija, kura stipri ietekmē ASV iekšējo un ārējo politiku. R. Šteintera piezīmē koncentrētā formā ir dota īstā šīs stratēģijas atslēga, no vienas puses, Viduseiropa un, no otras puses, Austrumeiropas slāvu tautas, kurām jātop par sestās pēcatlantiskās kultūras nesējām. Angļu okultists C. G. Harrison jau 1893. gadā bija norādījis uz atbilstošiem domu impulsiem Rietumos. Viņa darbs “*Transcendental Universe*” bija Šteinteram labi pazīstams un tika vairakkārt komentēts. Harisona izklāstītie okulti pārvaldītās rietumu politikas mērķi (piem.

¹ Anglijas un Krievijas savienība; tā aizklāja dziļākus nodomus – uzspiest Krievijai rietumu “audzināšanas sistēmu”.

² Šteintera izmantotais apzīmējums ir kāpināta kombinācija no vārdiem “plutokrāts” (tas, kurš valda, pateicoties savai bagātībai; Plutons – bagātības un naudas dievs) un autokrāts (diktators).

³ Šādas “frāzes” tiek izmantotas, piemēram, “Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas” pirmajā pantā, kurā teikts: “Visi cilvēki piedzimst brīvi un vienlīdzīgi savā cieņā un tiesībās... un viņiem citam pret citu jāizturas brālības garā.”

par dažādu tautu un rasu īpatnībām un to attīstību), par laimi, ir vēl tālu no pilnīgas realizācijas, bet tie joprojām jāuztver ļoti nopietni.

Nav būtiski, vai katrs konkrētais rietumu politiķis vai ekonomists ir iesvētīts šajos tālredzīgajos plānos; svarīgi, vai viņa rīcība veicina šo mērķu sasniegšanu.

“Der Europäer” Nr. 5, 1999